

Sekswerk is werk en sekswerkers worden in deze wet niet serieus genomen, maar eenzijdig gecriminaliseerd, gestigmatiseerd. Deze wet is een rammelend bureaustuk, dat vooral probeert tegemoet te komen aan politiek wensdenken en veel ruimte biedt voor lokaal, opportunistisch beleid.

De rol van de burgemeester; Bij ernstig?, vermoeden, hoeder, onderzoeker, beoordelaar en beslisser in een hand. Daar zijn behalve noodverordening, niet veel andere voorbeelden van.

De privacy van sekswerkers staat mooi op papier, maar als nu al om de haverklap bij overheidsdiensten ongeoorloofd "spannende" bestanden worden ingezien, gekopieerd, gehackt en verspreid, dan is het wachten op de eerste sekslijst online. Grote barrière om open mee te gaan doen aan registratie enz.. Daar komt bij dat de mogelijkheid tot ongevraagde onderzoeken op adressen van geregistreerde sekswerkers, de bereidheid tot registratie ook niet ten goede komt. Deze wet heeft een groot dedain ten aanzien van de bescherming van de rechten en veiligheid van sekswerkers. Zie <https://www.hrw.org/news/2019/08/07why-sex-work-should-be-decriminalized>.

8a Herhaalgesprek. Het is een ingewikkeld proces om iemands persoonlijke situatie te kunnen begrijpen. Er is geen bewijs, dat een controlegesprek (verhoor) van 90 minuten echt gaat bijdragen aan het oplossen van mensenhandel. Mensenhandel, waarvan gedwongen prostitutie slechts een deel uitmaakt van het gehele probleem. Elk jaar zo'n gesprek is stigmatiserend en draagt vooral bij aan de werkgelegenheid van de betrokken ambtenaren. Benieuwd trouwens naar hoe die aan de expertise en juiste gesprekstechnieken gaan komen. Wie beoordeelt hier de deskundigheid en sociale, niet grensoverschrijdende technieken van de verhoorder(s)?

Bijzondere persoonsgegevens van sekswerkers vastleggen klopt niet met onze grondrechten en kan sekswerkers in gevaar brengen. Zie o.a. de brief van SOA-Aids bit.ly/3LadDL5 tegen de WGTS.

Strafbaar stellen van de klant; mooi staaltje bureaupolitiek. Klanten worden aangespoord om sekswerkers zonder vergunning aan te geven, zodat ze zelf geen straf krijgen. Wal keert hier het schip: klanten die na een bezoek twijfel hebben of de sekswerker vrijwillig werkt, zijn na ontvangen diensten nog steeds strafbaar. Die gaan niet gauw een melding van mensenhandel doen. Klanten met slechte bedoelingen krijgen zo een chantagemiddel aangereikt. Kans op uitbuiting, geweld. Nu al worden sekswerkers gechantageerd, bedreigd met melding bij de belastingdienst.

Deze wetswijziging maakt de positie van sekswerkers extreem kwetsbaar.

Het ministerie heeft slecht onderbouwde verwachtingen over het aantal aanmeldingen voor een geregistreerde vergunning. De al overbelaste politie krijgt voor het extra werk, onderzoek na meldingen, geen extra geld.

Wel een toename van werken in de illegaliteit, toename van geweld tegen sekswerkers en uitsluiting van de maatschappij. De bijwerkingen van het Zweedse model.

Luister naar sekswerkers, neem ze serieus als bekwame, sociaal vaardige vakmensen.

Zorg voor een beter en veiliger werkklimaat. Ga deze wetswijziging onder geen beding doorzetten.